

בש"פ 9378/16 - מדינת ישראל נגד מחמד תורק, ראמדן תורק

בבית המשפט העליון

בש"פ 9378/16

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. מחמד תורק
2. ראמדן תורק

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי
סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"א בכסלו התשע"ז (11.12.2016)

בשם המבקשת: עו"ד מיכל רגב

בשם המשיב 1: עו"ד עלא תילאווי

בשם המשיב 2: עו"ד ארז מלמד

החלטה

לפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -

עמוד 1

(מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. ביום 17.3.2016 הוגש כתב אישום מתוקן שייחס למשיב 1 עבירות של חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק ולמשיב 2 עבירת סיוע לאחר מעשה. כעולה מכתב האישום, המשיבים הם אחים המתגוררים בטירה בשכונת לבית המתלון. בין משפחתם לבין משפחת המתלון התגלע סכסוך שכנים. ביום 23.2.2016 בשעות הערב הגיע המשיב 1 לשכונת מחס בטירה, עת שהו במקום המתלון ואנשים נוספים, כשהוא רעול פנים ואוחז בידו שקית שבתוכה נשק המוכן לשימוש. המשיב 1 צעד במהירות לעבר המתלון, כיוון לעברו את נשקו, ירה לעברו והחל במנוסה מהמקום. כתוצאה מהירי חדר קליע לגבו של המתלון ופצע אותו. אדם אשר שהה באותה העת במקום נאבק במשיב 1 כדי למנוע ממנו לירות או להימלט מהמקום. בעודם נאבקים הגיע למקום המשיב 2, התערב בעימות ומנע מאותו אדם לעכב את המשיב 1. בהמשך עשה עצמו המשיב 2 כמי שרודף ומנסה ללכוד את המשיב 1, תוך שהשניים נכנסים לסמטה המובילה לביתם. המשיב 2 הגיע לרכבו ונהג בו לכיוון נקודת מפגש שאותה תיאם עם המשיב 1, וזאת כדי לסייע לו להימלט מהמקום.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים נגדם. בבקשה נטען כי נגד המשיבים קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות להם, ובכלל זאת סרטי מצלמות האבטחה שתיעדו את נתיב ההימלטות של המשיב 1; וחקירותיהם של המשיבים המחזקות את הראיות נגדם. בדיון שהתקיים ביום 17.4.2016 הסכים בא כוח המשיב 2 לקיומן של ראיות לכאורה נוכח כך שנגזר על המשיב 2 עונש מאסר בפועל של 30 חודשים בתיק אחר, ובית המשפט (כב' השופטת ד' מרשק מרום) הורה על מעצרו של המשיב 2 עד לתום ההליכים נגדו. לאחר זאת, בדיון שהתקיים ביום 5.5.2016, ניתנה החלטת בית המשפט בעניינו של המשיב 1 ונקבע כי ישנה תשתית לכאורית המבססת סיכוי סביר להרשעתו במיוחס לו. בהמשך לכך הוגש תסקיר מאת שירות המבחן. בתסקיר שהוגש השירות לא בא בהמלצה לשחרורו של המשיב 1 ממעצר בשל היעדרה של חלופה מתאימה. על רקע זה הביע בא כוח המשיב 1 הסכמתו למעצר עד תום ההליכים, ובית המשפט (כב' השופטת ד' מרשק מרום) הורה על מעצרו עד לתום ההליכים נגדו.

3. ההליך העיקרי לא הסתיים תוך 9 חודשים, ומכאן הבקשה שלפניי להאריך את מעצרו של המשיבים ב-90 ימים נוספים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. בבקשה טוענת המבקשת כי מסוכנותם הרבה של המשיבים נלמדת מהמעשים המיוחסים להם. כמו כן, מסוכנותו של המשיב 1 נלמדת אף מהתסקיר שהוגש בעניינו; ומסוכנותו של המשיב 2 נלמדת גם מעברו הפלילי, הכולל הרשעה בעבירות נשיאת נשק, מעשה פזיזות ורשלנות, איומים ויריות באזור מגורים - מעשים שבוצעו על רקע סכסוך המשפחות העומד גם ברקע למעשי העבירות המיוחסים למשיבים בהליך דנן. בגין האירועים האמורים נגזר על המשיב 2, בין היתר, עונש מאסר בפועל של 30 חודשים שבו הוא נושא בימים אלה. המבקשת מוסיפה כי המעשים המיוחסים למשיב 2 מלמדים במהותם על קיומו של חשש משיבוש מהלכי משפט. בעניין קצב התקדמות ההליך העיקרי ציינה המבקשת כי שמיעת הראיות במשפטם של המשיבים החלה לאחרונה, וזאת בשל בקשות דחייה שונות מטעם באי כוח המשיבים; וכי התיק קבוע לשמיעת הוכחות לימים 5.12.2016, 2.1.2017 ו-4.1.2017.

4. בדיון שהתקיים לפניי התנגדו המשיבים לקבלת הבקשה. בא כוח המשיב 1 טען כי ספק אם פרשיית התביעה תסתיים בתקופת ההארכה הקרובה, ולדבריו מועד ההוכחות שנקבע ליום 4.1.2017 נדחה לבקשת המבקשת ליום 1.2.2017. כמו כן נטען כי המשיב 1 נעדר עבר פלילי וכי חלוף הזמן מקהה את מסוכנותו. בנסיבות אלו מתבקש כי תישקל חלופה מוצעת בכפר קאסם. בא כוח המשיב 2 ציין כי אין להיעתר לבקשה נוכח הקושי שהדבר מסב למשיב 2

במאסרו. עקב המעצר, כך הטענה, המשיב 2 אינו יכול להשתלב בעבודה ובקבוצות טיפול במאסר או לצאת לחופשות.

בהחלטתי מיום 11.12.2016 הוריתי כי המדינה תגיש הודעה משלימה שתתייחס לטענות המשיב 2 באשר לתנאי מאסרו ולהערכת זמנים בדבר המשך ניהולו של התיק העיקרי.

5. מההודעה המשלימה שהוגשה עולה כי אין מניעה עקרונית לשלב עציר אשר נשפט לעונש מאסר (להלן, בכינויה של המבקשת: "שפוט-עצור") בעבודה ובקבוצות טיפוליות בכלא, והדבר נבחן באופן ענייני ופרטני. באשר למשיב 2 מצינת המבקשת כי אושר שיבוצו לעבודה במפעל החל מיום 13.7.2016, בזמן היותו "שפוט-עצור". אשר להמשך ניהולו של ההליך טוענת המבקשת כי להערכתה יידרשו עוד שלושה מועדי הוכחות נוסף על אלה הקיימים לשם שמיעת כל עדי התביעה.

6. לאחר שבחנתי את הבקשה, הצרופות לה וההודעה המשלימה שהגישה המבקשת ושמעתי את הצדדים בדיון שהתקיים לפני - מצאתי כי דין הבקשה להתקבל. כידוע, במסגרת דיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם, שעומדת לו חזקת החפות, לחירות - לבין הצורך לשמירה על בטחונו של הציבור ותיקנות ההליך הפלילי (ראו למשל בש"פ 4780/16 מדינת ישראל נ' נחמני, פסקה 4 (21.6.2016)). במסגרת כך על בית המשפט לשקול, בין היתר, את שאלת המסוכנות הנשקפת מהמשיב; חלוף הזמן מאז תחילת המעצר; קצב ניהול ההליך העיקרי, לרבות זהות הגורם שאחראי על התמשכות ההליכים; והחשש מפני הימלטות (בש"פ 7674/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 4 (10.10.2016)). אשר למשיב 1, מסוכנותו נלמדת מהמעשים המיוחסים לו כמו גם מהתסקיר שהוגש בעניינו. אף ששמיעת ההליך העיקרי טרם הסתיימה, מהודעתה המשלימה של המבקשת עולה כי שמיעת עדי התביעה נמצאת בשלב מתקדם. על רקע זה סבורני כי יש מקום להיעתר לבקשת הארכת המעצר בעניינו של המשיב 1. לעניין המשיב 2 - הלה כאמור נושא במאסר בגין תיק אחר, והוא מוגדר "שפוט-עצור". התנגדותו לבקשה להארכת המעצר ייסדה עצמה על תנאי מאסרו נוכח הגדרתו הנוספת כעציר. כעולה מההודעה המשלימה מטעם המבקשת, אין מניעה עקרונית שישתלב בעבודה ובקבוצות טיפוליות בכלא. בהינתן המסוכנות המיוחסת למשיב זה, העובדה כי ממילא חירותו נשללה בשל הליך אחר ועל רקע הנתונים שפורטו בהודעה המשלימה, ראיתי לקבל את הבקשה גם בעניינו של המשיב 2.

הנחתי היא כי בית המשפט המחוזי הנכבד יקבע את המועדים הנוספים שנדרשים להשלמת שמיעת הראיות בהליך זה בהקדם, בכפוף לאילוצי יומנו.

הבקשה להארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים החל מיום 10.12.2016 או עד למתן פסק דין בת"פ 21262-03-16, לפי המוקדם - מתקבלת אפוא.

ניתנה היום, י"ט בכסלו התשע"ז (19.12.2016).

ש ו פ ט